

woensdag

MAGAZINE

HET BELANG VAN LIMBURG

VAN U.F.O.'S EN ANDER VLIEGEND TUIG

**Marc Broux
uit Hasselt
weet er alles van**

«Voor mij begon het allemaal een tiental jaren geleden, met een eigen U.F.O.-waarneming hier in het Hasseltse. Een reusachtige lichtflits en even later ontwaarde ik een sigaarvormig tuig, langzaam voortschuivend langs de schemerende hemel. Het was een grauwe winteravond in januari en daar stond ik, perplex van wat ik gezien had. Een paar dagen later iets gelijkaardigs: zelfde plaats, zelfde uur, maar nu een ster die zich opblies tot een immense lichtbol, zonder van een echte vorm te kunnen spreken en weerom verplaatste dat verschijnsel zich naar het westen. Je zou van minder aan ufologie gaan doen...».

als ze iets gezien hebben. Men schaamt er zich voor en vreest uitgelachen te worden. Wij streven ernaar zoveel mogelijk grondige onderzoeken op te zetten, om zo te komen tot een ernstige conclusie».

De rage speelfilms over die zaken kan je toch een positieve evolutie noemen? Op die manier wordt het publiek gewoon gemaakt aan dergelijke verschijnselen?

«Ja en neen. Het probleem voor ons is dat op die wijze de ganse ufologie in de sfeer van de fantasie terecht komt. Je hoort dan lachend verwijzen naar E.T. en gelijkaardige wezentjes. Aan de andere kant werd bijvoorbeeld de film «Close Encounters of the Third Kind» gemaakt op basis van wetenschappelijke waarnemingen over

mige mensen er eindelijk eens over denken, dat zou ons werk een stuk eenvoudiger maken. Want hoe meer getuigenissen we binnen krijgen, hoe sneller we tot besluiten kunnen geraken».

Marc Broux is lang niet de enige die zich in ons land met U.F.O.-waarneming bezighoudt. Verschillende kleine verenigingen werken rond hetzelfde onderwerp, dikwijls op basis van heel andere veronderstellingen. In de Verenigde Staten van Amerika neemt deze rage een hogere vlucht: zelfs wetenschapslui en astronauten lieten zich uit over hun vaststellingen die men als U.F.O.'s zou kunnen klasseren. En dat kunnen er veel zijn, want U.F.O. betekent nog steeds «Unidentified Flying Object», «Niet-geïdentificeerd Vliegend Voor-

STREEKFORNUIS

De haring tot voor enkele tijd nog smalend, maar ten onrechte, «La truite du pauvre» genoemd, krijgt de laatste jaren zijn plaatsje in de keuken terug. Of zou het iets met de crisis te maken hebben? Deze uitgave van streekfornuis is dan ook geheel gewijd aan wat men noemt «Het brood van de zee».

Tegelijkertijd kan het misschien ook nog dienst doen als geneesmiddel tegen eventuele «nakaters» van de eindejaarsfeesten. Je hebt er altijd die van geen ophouden weten.

Opgelegde haringen

Om zeker te zijn van succes hebt u nodig: 8 haringen met milt, 4 uien, 2 appelen, 2 citroenen, gelijke delen azijn en water, 2 kruidnagels, 6 peperbollen, 1 blaadje laurier, 1 takje tijm, 3 jeneverbessen en voor de liefhebbers 2 gedroogde pilli-pepertjes.

Dan doet u als volgt: leg de haringen gedurende 24 uur in water. Ververs dit water tweemaal. Haal de milt uit de haringen en plet deze fijn. Snijd de haringen, de appelen en citroenen in schijven. Leg nu afwisselend de haringen en schijven in een stenen kom met ertussen de aromaten en kruiden. Meng al roerend de azijn met de geplette milt, en giet dit over de haringen samen met het water.

Draag er zorg voor dat de haringen onder staan. Laat dit gedurende 24 uur marineren.

Haring met miltsaus

Dit gerechtje mag zeker in de categorie ingedeeld worden onder de benaming van «Heel lekker en niet duur».

Wat u daarvoor nodig hebt? Heel simpel, weer 8 haringen met milt, ¼ liter mayonaise, 4 dl melk.

Wat u moet doen om het te bereiden is nog simpelder: ontvel en fileer de haringen. Ontdoe ze van de milt en houd die aan de kant. Laat de haringfilets en de milt ontzouten gedurende 24 uur in water. Daarna legt u de haringen en de milt ongeveer 12 uur in de melk.

Haal ze uit de melk en laat uitlekken. Plet nu de milt en meng hem door de mayonaise. U kunt deze saus ook iets milder maken door b.v. de helft van de mayonaise te vervangen door yoghurt en ze iets kleurrijker en smakelijker te maken door er wat fijngesneden bieslook en een tomaat, ontveld, ontpit en in dobbelsteentjes onder te mengen.

Leg de haringen hier in en laat nog ongeveer een 4 uur trekken. Rauwkost en een aardappelsla smaken er uitstekend bij. Hebt u probleempjes of suggesties, schrijf het gerust, streekfornuis doet zijn best om het voor u klaar te stomen.

PICO

De «ufoloog» voor ons spreekt zich eerder aarzelend, maar toch met geestdriftig uit. Al te dikwijls werd hij schamper uitgelachen. Wie zich bezighoudt met buitenaardse verschijnselen ontmoet veel sceptici en weinig medestanders. Marc Broux laat echter niet los. Met zijn vereniging U.F.O. 21 verzamelt hij waarnemingen van over het hele land. Die worden kritisch onderzocht samen met een paar zusterverenigingen en gebundeld in een tijd-

schriftje. Op basis van die gegevens moet het onderzoek vorderen, op weg naar de definitieve verklaring van gebeurtenissen waarover veel gepraat wordt, maar weinig geweten is.

«Ikzelf ben geneigd te geloven in de hypothese van de «parallele wereld», waarmee we in contact kunnen treden. De vele boeken die ik er nu reeds jarenlang op nalees, wijzen in die richting. Anderen zijn er steevervast van overtuigd dat we te maken hebben

met «buitenaardse intelligenties» of «aardse geheime toestellen», of zelfs met «geestesverschijnselen»... Nu ja, waarschijnlijk zit er een groot pakket niet-U.F.O.-waarnemingen in de vele berichten en verslagen die ons bereiken. Maar je kan niet onderuit aan de eindeloze reeks niet-verklaarbare objecten, en daar gaat het om».

Zo'n hobby, of beter obsessie, moet wel invloed hebben op je dagelijks leven?

«En of. Mijn geest

blijft daar voortdurend mee bezig. Eens je in zulke zaken verdiept geraakt, kom je d'er niet vanaf. Dat zit in het bloed en moet eruit. Maar het moedigt aan, want hoe langer de studie duurt, hoe zekerder je wordt van vele zaken. Waar ik nu pertinent van overtuigd ben, is dat U.F.O.'s een FEIT is, niemand kan er nog omheen, over de hele wereld. Spijtig genoeg stellen wij vast dat al teveel mensen zich niet durven uitspreken en het bekend maken

U.F.O.'s en dergelijke. Misschien gaan som-

werp», en dat kan heel wat zijn...

ZEGTU
MAAR!

«Vriendenkring»

O.D.D. anno 1912,
in Gruitrode

Een geheimzinnige samenzwering vlak na de eeuwwisseling? Een vermomde boevenbende? Niets van dit alles. O.D.D. staat eenvoudigweg voor «Vriendenkring Onder De Duim» met de vijf gebroeders Verheyen en onder andere de vader van pater Phil Bosmans (Bond Zonder Naam). Het enige doel van hun samenkomsten was plezier maken, zoals op de carnavaldagen van weleer. Dan trokken ze verkleed van café tot café en speelden haasje-over op het marktplein tot de zon weer opkwam. De pastoor, als steeds vroeg uit de veren, begroette hen met handgeklap vanuit zijn slaapkamerraam. Pas na de Eerste Wereldoorlog viel de spelebende uit elkaar, tot grote spijt van alwie jarenlang van hun frasen genoten had. Nu nog herinnert menig Gruitrodenaar zich de Vriendenkring O.D.D. als een jollige bende die de twintigste eeuw een fijne aanzet gaf.